

Vacanță în pandemie

În ziua de 10 martie am avut o ora de biologie și, în loc să facem o lecție nouă, am vorbit toată ora despre noul virus apărut în China.

Doamna profesoara spunea că se teme că autoritățile nu vor lua măsuri la timp și că atunci când vor realiza gravitatea situației va fi prea târziu. Eu și colegii mei, în schimb, spuneam, siguri pe noi, că nu va fi nevoie să fie luate niciun fel de măsuri pentru că vor fi doar câteva cazuri.

În aceeași zi, după ore, ajunsă acasă am pornit televizorul și pe orice canal puneam era aceeași știre: „Se închid școlile din cauza noului virus COVID19”.

De dimineață, am ajuns în sala de clasă și toata lumea radia de fericire: „Două săptămâni de vacanță!” Bucuria noastră însă a pierit treptat, când aceste două săptămâni s-au transformat într-o lună și tot așa, până când am fost anunțați că nu vom mai merge deloc la școală, doar septembrie.

Unii au avut 6 luni de vacanță, însă la mine lucrurile au stat complet diferit. Am învățat enorm de mult din martie până în iunie, când am susținut Evaluarea Națională. Abia apoi a început și vacanța mea în adevăratul sens al cuvântului.

De multă vreme am așteptat această vacanță! Visam la o vară fără teme, fără niciun stres sau examen care se apropie. Îmi propusesem un singur lucru: să nu fie nici măcar o zi în care să nu merg afară și să mă distrez. Eram deja intrată la liceul mult dorit.

Am cunoscut multe persoane minunate vacanța aceasta și am petrecut niște clipe extraordinare împreună, însă a existat și o mică problemă. Eu și cea mai bună prietenă a mea, Ana, stăm foarte aproape una de cealaltă, dar ceilalți locuiesc tocmai în celălalt capăt al orasului. Acum poate vă întrebați cum făceam să ne întâlnim zilnic, nu? Ei bine, vă voi povesti în cele ce urmează. O primă variantă era să ne vedem în centru, care e relativ la jumătatea distanței, iar a doua variantă era să mergem pe rând unii la alții. Bine, asta am lămurit, dar cum ajungeam noi acolo? Răspunsul este pe jos sau, cei mai norocoși, cu bicicleta. Au fost zile când am făcut și 25 de kilometri pe jos și toate acestea doar pentru a evita aglomerația din mijloacele de transport în

comun. Trebuie să recunosc că ocazional mai luam și tramvaiul. Evident, purtând măști și dezinfectându-ne de câte ori era nevoie.

Împreună jucam *baschet,obligata, cărți* sau uneori chiar și *tupul*. Ne ascundeam în tufișurile din parc sau ne cățăram în copaci. Un joc foarte matur pentru niște copii de 15 ani, nu? Nimic altceva nu conta, numai să ne distrăm și să ne simțim bine. Ne plimbam pe malul Crișului Repede, mergeam cu bărcuțele sau la terasă să mâncăm pizza. În zilele mai călduroase făceam picnic, iar băieții se scăldau în Criș. Făceam o grămadă de lucruri și nu ne plictiseam niciodată.

În luna august am mers cu familia mea la mare în Bulgaria. A fost o săptămână atât de frumoasă! Acolo erau foarte puține cazuri de Corona Virus, în consecință nici nu existau restricții prea aspre. Mi-a fost așa de dor să intru într-un magazin fără să port mască! În aceste zile am uitat puțin de pandemie și parcă lucrurile au revenit din nou la normal. Există un proverb al cărui adevăr l-am descoperit abia în ultimele luni: „Nu prețuiești ceva până nu îl mai ai”, iar, acest lucru s-a întâmplat cu „normalitatea” care ne lipsește acum atât de mult. Cel puțin așa simt.

M-am întors acasă și mai era mai puțin de o lună de vacanță, așa că am savurat-o din plin. În schimb, parcă așteptam și să merg la școală pentru că trecuse prea mult timp de când am fost ultima data fizic la cursuri. Totodată, eram entuziasmată să îmi văd clasa și să îmi cunosc noii colegi.

Așadar, în ciuda disconfortului creat de pandemia de Corona Virus, această vară a fost „cea mai tare vară”, deoarece m-a maturizat! Am învățat să fiu mai atentă și, pe de altă parte, am învățat cine sunt adevărații prieteni. Un prieten bun ar face orice pentru a ne întâlni, chiar dacă asta înseamnă să traverseze întreg orașul la pas. Vacanța nu trebuie ratată din cauza măștilor de protecție, a mănușilor sau a dezinfectantului, toate acestea devenind normale! Vacanța este în suflet și este frumoasă datorită persoanelor cu care ți-o petreci!

Hebriștean Daria

Clasa a IX-a B

Liceul Greco-Catolic ”Iuliu Maniu”, Oradea

Prof. coordonator, Haș Emilia